

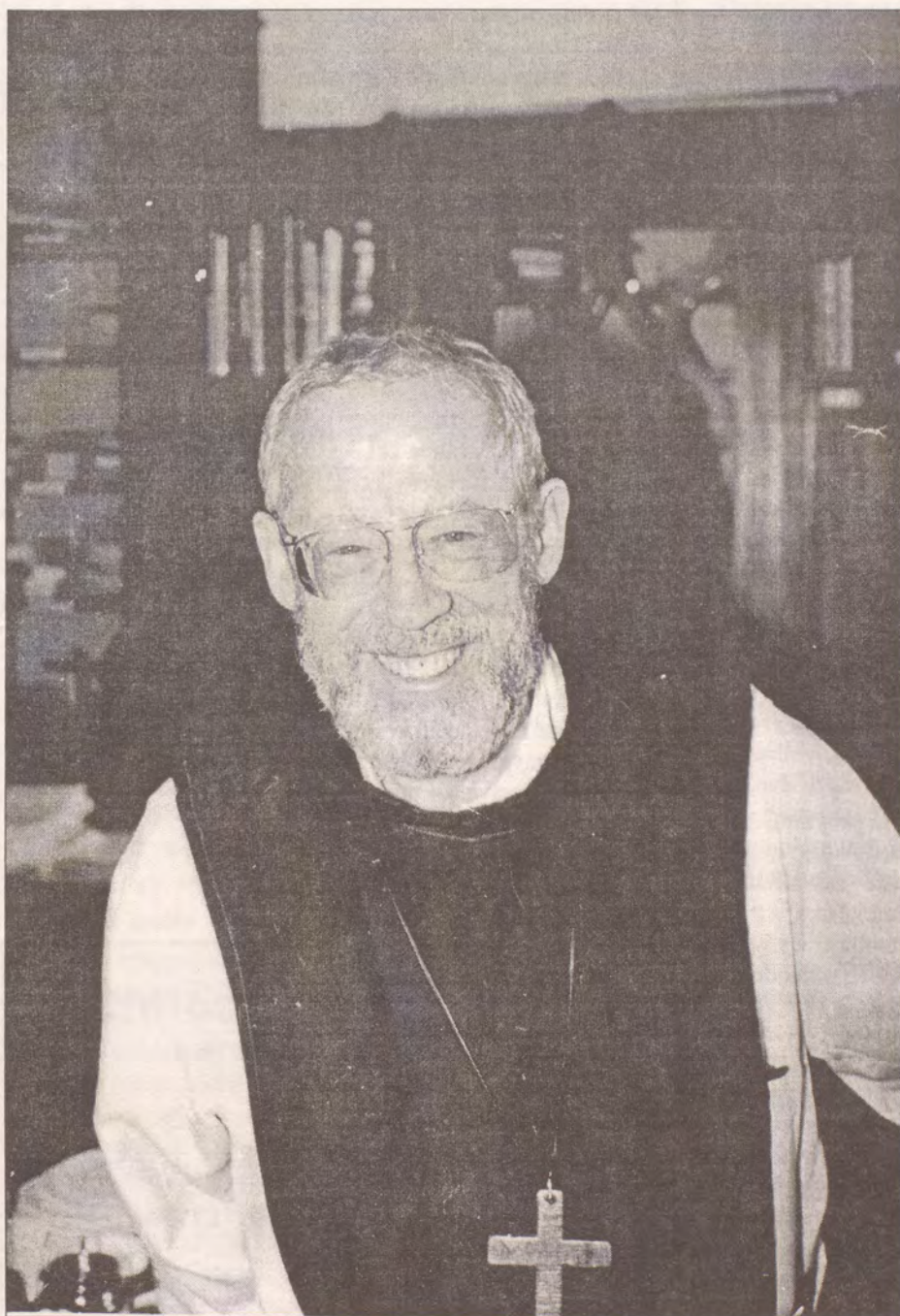
ZDISLAVA

měsíčník litoměřické diecéze

Ročník I / Číslo 11

říjen 1996

Cena : 6,- Kč

"Z lidských sil by se tady nedalo nic dělat. Ale je tu se mnou Ježíš Kristus a v něm je moje síla."

45. osecký opat Bernhard Thebes

(rozhovor přinášíme na straně 8 - 9)

Z obsahu:

Kardinál Meisner
v Marián. Radčicích
(str. 4)

Kněžské svěcení
Libora Švorčíka
(str. 6)

Manželské setkání
(str. 7)

Rozhovor s opatem
B. Thebesem
(str. 8 - 9)

Bible pro Arménii
(str. 10)

Ministranti
(str. 11)

Vychází Biblický
atlas
(str. 12)

Program oslav jubilejního roku kláštera v Oseku na říjen

- 5.10. 15,00 - setkání přátel kláštera Osek, pohled zpět na události roku, volný program s přípravou jubilejního dne
18,00 - zakončení setkání pontifikální mší sv.
Večer setkání zástupců všech Oseků v ČR (Městský úřad)
- 6.10. Hlavní den oslav
10,00 - Pontifikální mše sv., slouží ThDr. Miloslav Kardinál Vlk, arcibiskup pražský s dalšími ordináři a opatem, účinkuje Brixioho komorní soubor Teplice
12,00 - Slavnostní akademie s pozdravnými projevy hostů a s přednáškou generálního opata cisterciáckého řádu v Římě, Maura Estevy, o duchovních pramenech řádu
Po obědě prohlídka kláštera a jubilejní výstavy
15,30 - Děkovná pobožnost za 800 let oseckého kláštera s eucharistickým požehnáním
16,30 - Koncert duchovní hudby v klášterním kostele. Účinkuje Brixioho komorní soubor Teplice pod vedením B. Ostroveršenka. Skladby J. J. Ryby, A. Vivaldiho, Šimona a Fr. X. Brixioho, J. Ch. Kridela a J. L. Oehlschlägela
- 7.-12.10. Týden duchovní obnovy pod heslem: Ora et labora
7.10. 10,00 - pro ženy: na svátek P. Marie Růžencové - P. František Pospíšil SDB (mše sv., přednáška, oběd, přednáška, růžencová pobožnost, káva)
8.10. 16,00 - pro osecké občany: opat Bernhard Thebes (káva, beseda s opatem)
9.10. 10,00 - pro muže: P. Jan Rajlich OP (mše sv., přednáška, oběd, přednáška, pobožnost, káva)
10.10. 14,00 - pro starší generaci: P. Pavel Jančík (mše sv., přednáška, káva)
11.10. 15,30 - pro řeholní osoby a ty, kteří mají zájem o toto povolání: P. Jan Rajlich OP (mše sv., přednáška, káva)
12.10. 10,00 - pro děti: dopolední i odpolední program, rodiče jsou také zváni (opat Bernhard)
13.10. 16,00 - Pout' v Mariánských Radčicích - zakončení jubilejního týdne. Procesí v ambitech a pontifikální mše sv. Odjezd autobusů v 15 hodin z Teplíc od hlavního nádraží, v 15,30 hodin od kláštera, pěší poutníci odcházejí ve 14 hodin od kláštera
- 14.-15.10 Odborný seminář o uměleckých památkách kláštera a o jeho historii - zasedání ve slavnostním sále opatství
- 20.10. - Ukončení jubilejní výstavy
27.10. 16,00 - Varhanní koncert v klášterním kostele, účinkuje Wolfgang Thoma, dómský varhaník v Augsburgu (SRN). Program: Díla S. Aguilery de Heredia, J. S. Bacha, J. Seegera, D. Buxtehudeho, F. Bendelssohna Bartholdyho a L. Janáčka.

Večerní modlitba matky po návštěvě u bezdětných přátel

Děkuji ti, Pane Bože, za klidný a podnětný večer, který jsem mohla strávit u svých přátel, kteří nemají děti. Děkuji ti, že jsem viděla takový podivuhodný domov, kde nemají nic rozbitého a kde tapety nejsou nijak uhmatané... Děkuji ti za hezký rozhovor u báječné večeře i za tichou hudbu, kterou jsem mohla poslouchat místo hulákání našich dětí...

Mám radost z toho, že si moji přátele mohou kdykoli vyjít na koncert nebo na večírek, že mohou cestovat, kam chtějí, i že mohou prožívat klidné chvíle sami dva spolu... Trápí je, že nemají rodinu - říkali. A touží po dětech, které nemají. Jsem ráda, že ale nejsou osamělí - mají spoustu přátel a mají na přátele čas - a návštěvy u nich nemusejí poslouchat žádné živelné spory, které jsou u nás obvykle na denním pořádku...

Děkuji ti, Pane, že jsme mohla poznat klidný život těch dvou. Jsem šťastná, že moji přátele mohou být takto šťastní, Pane, ale mám pocit, že jim tak trochu závidím. Zbav mě, prosím tě, té závidivosti i pocitu, že je tu něco nespravedlivého...

Žehnej prosím tě, mým přátelům, Pane, jejich domovu, jejich zdraví i práci, jejich budoucnosti i jejich přátelství se mnou.

A požehnej, prosím, i mým dětem. Buď požehnan den, kdy jsi mi je dal - každé z nich zvlášť. Buď požehnan den, kdy jsem je směla přivést na svět. A prožívat několikrát své mateřství...

Děkuji ti, Pane, za nesmírně bohatší zkušenosti, za které vděčím svým dětem. Nejsm bohatší než má přátele - to jistě ne, ale chudší taky nejsem. Mé bohatství je jenom jiného druhu.

Děkuji ti, Pane, za hlučný soulad hlasů mých dětí, za jejich životy, za jejich smích, za jejich zářící oči... Děkuji ti, za to, že žádný norkový kožich na světě by mě nehrál jako každé z mých dětí, když ho držím v náručí. Pane, požehnej to stále bojiště, kterým je náš byt. Děkuji ti za svého manžela, za své děti a za to, že už teď konečně, definitivně vím, co tohle bojiště znamená - je to náš domov.

Zdislava - měsíčník litoměřické diecéze

Vydává s církevním schválením litoměřického biskupství
Římskokatolická farnost,

Janov nad Nisou 41, 468 11, tel./fax. 0428/380 015

Řídí redakční rada, šéfredaktor Luboš Růta.

Grafická spolupráce: Jan Hrubý

Tiskne: GLOS Semily

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na zkrácení příspěvků.

Distribuce: redakce - roční předplatné 100,- Kč včetně poštovného, při hromadných objednávkách sleva

Registrace: MK ČR 7397

ISSN 1211-3042

Ročník I., číslo 10

Datum vydání: 5.10.1996

(uzávěrka příštího čísla 18.10.)

Cena: 6,- Kč

Podávání novinových zásilek bylo povoleno Českou poštou, s.p.
OZSeČ v Ústí nad Labem, č.j. P/1 - 3892/95 ze dne 18.12.1995

Spolek přátel kláštera v Oseku
Cisterciácké opatství Osek
a Městský úřad v Oseku
si dovolují Vás pozvat v rámci oslav
800. výročí založení kláštera
na

HLAVNÍ DEN OSLAV

v neděli 6. října 1996

Dopoledne v 10,00 hod.:
PONTIFIKÁLNÍ MŠE SVATÁ
za účasti kardinála Miloslava Vlka
arcibiskupa pražského

Odpoledne v 16,30 hod.:
Koncert duchovní hudby
Účinkuje Brixihů komorní soubor Teplice

Tradiční podzimní

květnovská pout'

krušnohorského vikariátu proběhne
v sobotu 5. října t. r.
v poutním kostele Panny Marie
v Květnově u Chomutova.

Modlitba sv. růžence na poutních schodech začíná
v 10,00 hodin. Začátek mše svaté v 10,30 hodin.

Čas milosti

(Karl Rahner)

Často bychom měli raději jiné časy - ve světových dějinách i ve svém životě. Snad prožíváme čas plný nesnází a rádi bychom prožívali čas radosti. Snad bychom měli rádi dobré časy, ale máme těžké, namáhavé, jednotvárné, nudné práce, z nichž - jak se nám zdá - příliš mnoho nekouká. A přece Písmo říká o každém okamžiku našeho života: „Hle, teď je ta doba příhodná, hle, teď je ten den spásy!“ (2 Kor

6, 2). To znamená ten den, který je teď, ta hodina, která je právě teď dána ...

Kdybychom každý den začínali takto, kdybychom každou hodinu přijali z Boží ruky, totiž odtud, odkud skutečně přichází. Kdybychom si nestěžovali, kdybychom se netrápili situací, do níž jsme byli neodvolatelně postaveni, nýbrž kdybychom řekli s vírou, pokorně, v síle Ducha a ve světle Páně: „Nyní je den Páně, hodina spásy, ten pravý okamžik, z něhož má vzejít moje věčnost.“ Neobstáli bychom

pak v životě lépe? Nebyly by pak naše dny - a to i kdyby byly lidsky prázdné a bezúčelné - plnější, světlejší, větší, prostornější a šťastnější tajemnou vnitřní radostí, kterou může křesťan mít i na kříži a v bezúčelnosti? Měli bychom stále prosit Boha celou silou svého srdce: „Dej mi světlo a sílu, abych poznal čas, který teď mám - tak jak ty chceš, abych ho poznal. Snad jako úkol, snad jako nudu, snad jako hořkost, snad jako hodinu smrti a pomalého umírání, ale jako tvoji hodinu a tvůj

dar a jako den tvé spásy ...“

Řekněme zase jednou s apoštolem Pavlem: „Hle, teď je ta příhodná doba, hle, je ten den spásy.“ Pane Bože, dej nám ve své milosti světlo a sílu, abychom přijímali každý den, abychom poznali každý okamžik a obstáli v něm po každé, jak nám ho ty sám stále znovu dáváš jako svůj dar, jako svou milost a jako náš úkol, aby se z tohoto času, z opravdového času spásy stala tvoje věčnost.

Růženec v říjnu

Přesypání klokočových zrněk prsty řeholnice, postup zdobeného kolečka, jehož křížek posune tajemství o vtělení Slova, o oběti a vítězství. Především v říjnu, prvním měsíci podzimu, se dovoláváme jména Panny, vyvolené již před historií člověka k úkolu záchranu celého lidstva do náručí Stvořitele.

Sledování tohoto děje - celých dějin spásy - článkem za článkem je modlitbou posvátného růžence. Pozdravem vyvolené ženy vstupujeme do svatyně, abychom probudili svou touhu po naplnění příslibu Stvořitele, nabízejícího návrat do štěstí ráje.

Buď pozdravena, vyvolená, na jejíž odpověď čekal Nejvyšší. Staň se, přijímám svůj úkol v němž Slovo vstupuje do dějin a ve skrytu panenského lůna po cestě do hor nese posvěcení svému předchůdci, který později u Jordánu splní jeho přání. Zavírají se dveře příbytků Davidova města a svého Krále vykazují k prahu stáje. Zavřeli dveře před Matkou, která svého chlapce vkládá do rukou vidoucího starce v předsíni chrámu, kde jej také později nalézá jako dvanáctiletého, obhajujícího se sovy: „Což jste nevěděli, že musím být v domě svého Otce?“

Do Otcova domu chce Kristus přivést své bratry a sestry obětí, k níž prochází Getsemanskou zahradou, Jidášovým polibním, soudem velerady, Pilátovým: „Hle, člověk!“, po bičování od vojáků a korunovací trním, křížovou cestou vystupuje ke Kalvárii, jejíž kříž je klíčem k bráně ráje, jíž se mají zbloudilí vrátit do náručí očekávajícího Otce.

Splněním úkolu v čase Syn - Slovo, oblečen v lidství po vítězném nedělním ránu vzkříšení, stoupá do nebeského království, aby odtud seslal svým dělníkům na vinici velikonoční dar Ducha. Syn nemohl zapomenout na Matku, kterou - když se naplnil čas - vzal k sobě i s tělem, které bylo jeho kolébkou, aby jako Královna nebes přijala odměnu z rukou svého Syna.

Taková je náplň tajemství modlitby růžence. Růženec bere Maria s sebou, když navštěvuje své děti, které přijala za své na Synovo přání pod křížem. Vybízí své děti k modlitbě růžence, vždyť ten naznačuje cestu prošlapanou Synem, cestu za Otcem.

P. Josef Helikar

Kardinál Meisner navštívil Osek a Mariánské Radčice

Oslavy 800-letého jubilea cisterciáckého kláštera a opatství v Oseku v současné době vrcholí a mezi významné události jubilejního roku patří i návštěva Joachima kardinála Meisnera, arcibiskupa v Kolíně nad Rýnem. Jako bývalý vrchní pastýř rozděleného Berlína je znalcem poměrů v bývalých socialistických státech. Projevoval vždy vřelý vztah k naší republice a církvi u nás pomáhal, jak mohl.

Opatství Osek se již delší dobu těší zvláštní přízni pana kardinála. Ten svou návštěvou chtěl především uctít staroslavný klášter, který je po dlouhá staletí nositelem duchovních hodnot hraničních oblastí pro sblížení mezi národy. Hlavní náplní jeho návštěvy však byla

poutí do blízkého mariánského poutního místa, do Mariánských Radčic.

Celá historie tohoto poutního místa je úzce spjata s historií osekého kláštera. Úctá k milostné soše Bolestné Panny Marie se uvádí od roku 1280.

Od té doby se osečtí mniši stali o poutní chrám, kromě těch období, kdy byli vyhnáni nebo museli opustit klášter.

Vrcholné období prožívalo poutní místo koncem 17. a v 18. století. Tradice poutí byla přerušena za doby totality a po návratu cisterciáků do Oseka se obnovuje. Na popud opata Bernharda se poutě konají od roku 1994 pravidelně každý 13. den v měsíci, v tzv. fatimský den. Počet poutníků stoupá a obnova poutního místa, dá-li Bůh, přinese jak duchovní plody pro severočeský region, tak časem i materiální obnovu kostela a ambitů.

Kardinál Meisner přijel tedy v pátek 13. září 1996 po poledni do Oseka a po krátkém přivítání se odebral do Mariánských Radčic. Tam v 16 hodin po procesí sloužil pontifikální mši sv., kterou s ním celeburoval litoměřický biskup ThDr. Josef Koukl, osecký opat Bernhard, provinciál salesiánů P. Benno Beneš a mnoho dalších kněží za početné účasti věřících. Ve svém kázání zdůraznil pan kardinál, že v Marii je Bůh uprostřed nás, že ona je zosobněným zájmem Božím o člověka a jeho svět. Víra a život tvoří jednotu, která se stala viditelnou v Marii. I my všichni musíme spojit svoji víru se svým kaž-

denním životem. U křesťanů nesmí docházet k rozštěpení na život v neděli a ve všední den. Vzpomněl také 230 řeholnic, které jsou pohřbeny na nedalekém oseckém hřbitově: „Nad vámi jsou svatí v nebi, pod vámi pohřbené svaté řeholnice. Máte světce nad sebou i pod sebou. Tedy i vy se zcela jasně musíte stát svatými.“

Pouť i bohoslužba se konala poprvé mimo kostel na prostranství mezi ambity, které bylo k tomu účelu upraveno. Přítomní měli také možnost shlédnout milostnou sochu Bolestné P. Marie v její gotické podobě bez pozdějšího zlaceného barokního pláště.

Po návratu do Oseka se konalo večer v opatském sále setkání s panem kardinálem a pohoštění hostů. Kardinál se pochvalně vyjádřil o změnách k lepšímu v klášteře i ve městě, kterých si všiml od své poslední návštěvy před čtyřmi lety. Starosta Oseka, pan Miroslav Kulhan, ho ujistil o dobré spolupráci mezi městem a klášteřem při obnově obce, jejíž nejvýznamnější součástí je právě klášter jako národní kulturní památka.

Dr. Norbert Krutský

Svátek jména Panny Marie v Bohosudovské bazilice

V bazilice bylo o páté hodině odpoledne jako o pouti. Jak by ne - řada spolubratří se sešla, vedl je litoměřický biskup a provinciál jezuitů. Ti dva spolu s P. Josefem Cukrem přistoupili k oltáři, aby sloužili mši svatou na poděkování Bohu za kněžské povolání a svěcení, které otec Josef přijal právě před půl stoletím. Měl za co děkovat, on se svými koncelebranty. Když v Anglii téměř třicetiletý rodák z Boršic od Velehradu přijal kněžské svěcení, začal plnit své kněžské poslání doma ve vlasti. Božím plánem bylo rozhodnutí řádových představených poslat otce Josefa do Bohosudova s její bazilikou Bolestné Panny Marie. Bylo třeba obnovit biskupské gymnázium a to je zřejmě jeho celoživotním údělem i se všemi překážkami, které se tomu staví do cesty. Perzekuce řeholí a jejich členů, Pomocné technické prapory (PTP) a komunistické kriminály. Od toho

všeho musel otec Josef okusit, vězení nejvíc. Na deset roků. A potom mu byl odmítnut státní souhlas k působení v duchovní správě. I tahle těžká léta byla však školou k úkolu nejsložitějšímu. Když přešla, vrací se pater Josef do Bohosudova, aby pokračoval v dávno započatém díle. Řada kostelů v okolí čeká na jeho neúnavné ruce a zkušenosti. Především pak areál gymnázia, dokonale devastovaný sovětskými vojsky. A zajďte se tam podívat dnes! Už se tam několik roků učí asi čtyři stovky gymnazistů a současně žáci základní školy. Otec Cukr je zástupcem ředitelky gymnázia i jeho profesorem. Ale ještě tam vidíte zříceniny jednoho bloku budov a ty ostatní také ještě nejsou v předpokládaném stavu. Starostí má tedy ještě náš budovatel dost. Pán Bůh ti, otče Josefe, pomáhej, vždyť to všechno děláš k Jeho cti a slávě.

P. Josef Helikar

Nezvyklá návštěva v litoměřické katedrále

A také v nezvykolou dobu vstoupil na svou katedru biskup Josef Koukl. Katedrála byla zaplněna povětšinou muži a ještě k tomu mladými. To bylo v pátek 6. září v 19 hodin. Halali lesních rohů provázelo průvod uniformovaných myslivců středem lodi katedrály. V čele praporečnick s novým praporem Sdružení myslivců Litoměřicka. Čelo průvodu se zastavilo až před biskupovou katedrou a první z myslivců požádal biskupa o posvěcení nového praporu.

Tento obřad předcházel slavnostní svatohubertské mši svaté, při níž v promluvě biskup rozvedl biblické texty o stvoření světa. Příroda je

svěřena člověku ne k devastaci, ale aby rozumní lidé dokázali správným způsobem přírodu podmanit. Svatohubertská mše byla provázena fanfárami i zpěvem hostů mysliveckého sdružení.

Tato mše svatá byla vstupem do večerního programu několikahodinové slavnosti za účasti hostů z celé republiky i ze zahraničí. Na závěr přednosta Okresního úřadu poděkoval biskupovi za posvěcení praporu a starosta města potom v hotelu Roosevelt zahájil druhou část večerní společenské slavnosti.

P. Josef Helikar

Pan doktor Tkadlčík a Stráž nad Nisou

Se jménem mons. prof. ThDr. Vojtěcha Tkadlčíka jsme se setkávali na stránkách katolického tisku v poslední době v souvislosti se svatořečením Jana Sarkandra. Málokdo však ví, že tento významný teolog a slavista působil jako mladý kněz také v malé pohraniční obci Stráži nad Nisou u Liberce, přesně od 16. března 1951 do 29. dubna 1953.

Bylo to jeho první místo „za trest“, když odmítl přednášet na komunisty kontrolované bohoslovecké fakultě v Litoměřicích a zvolil duchovní správu. Litoměřická diecéze ho dostala k dispozici na „prozatímní výpomoc“.

A tak se po pěti letech po odchodu německého faráře P. Waltera na strážské faře opět ubytoval kněz. Mezitím bohoslužby zajišťovali liberečtí kněží a o faru a náboženský život se staralo několik věřících, zejména mladá učitelka Ivana Müllerová, později provdána Zajícová. Však také s nástupem komunistické moci na ni čekala odyssea. Hned 25. února 1948 dostala ve škole výpověď, vlastně přeložení nejprve do Bedřichova, pak do dalších míst, kam musela dojíždět od malých dětí. Nakonec nezbyvalo než povolání opustit a na dlouhá léta se stát hradlářkou na dráze.

Příchod mladého vzdělaného muže vnesl do mnohonárodnostní farnosti nový život. Dnes už ale málokdo může svědčit o těch dobách. Jen dva spolehliví pamětníci zůstali: paní učitelka (dej jí Bůh hodně zdraví i po osmdesátce), a farní kronika, pečlivě vedená od počátku dějin zdejšího kostela, založeného Kateřinou z Rederu v r. 1600. Německé zápisy končily rokem 1942 a jménem B. D. Weber, odtud už české svědectví pana doktora. Poslední odstavec, datovaný 29. 5. 1953 a podepsaný dr. V. Tkadlčíkem, je vlastně poděkováním paní Zajícové za vše, co

pro farnost udělala. Pak následovalo odstěhování do Chřibské atd.

Pan doktor Tkadlčík pocházel z Karlovic u Holešova, z rodiny, kde měli pět synů a dceru. Dva jeho bratři byli rovněž kněžími a v 50. letech byli vězněni. Po jejich internaci přijela Marie pomáhat bratru Vojtěchovi do Stráže. Schopný mladý kněz byl ovšem bedlivě sledován StB, a tak netrvalo dlouho a našla se záminka k odebrání souhlasu.

Stačilo jedno nepřihlášené dítě na náboženství v Rybníšti. Potom otec tajně kněžsky působil u sester sv. Kříže v Radkově Lhotě na Přerovsku. Roku 1968 se vrátil na znovuzřízenou bohosloveckou fakultu do Olomouce, po jejím zrušení 1974 přešel opět do duchovní správy.

Ač byl tehdy už známým badatelem ve staroslověnském jazyce, neuznali mu ani habilitaci. Do konce roku 1989 působil jako administrátor ve Skřipově na Opavsku.

Přátelé ve Stráži však nezapomněli a po celý život sledovali jeho cesty. Manželé Zajícovi byli několikrát jeho hosty v jeho působištích i v rodných Karlovicích, v Olomouci, kde byl právním zástupcem diecéze, je mj. seznámil s kaplí Sarkandrovkou. Snad jeho rodiště u Holešova i častý pobyt v Olomouci mu učinily tohoto světce tak blízkým, že mu věnoval tolik zájmu a studia.

Po změnách roku 1989 byl otec Tkadlčík v lednu 1990 jmenován čestným papežským prelátem s titulem Monsignore, stal se prvním děkanem Cyrilometodějské teologické fakulty v Olomouci, biskupským vikářem a nositelem dalších vědeckých titulů, např. hodnosti univerzitního profesora.

-ne-

Kněžské svěcení v litoměřické katedrále sv. Štěpána

V sobotu 14. září byl v litoměřické katedrále vysvěcen na kněze jáhen Libor Švorčík. Svěcení mu udělil otec biskup Josef, mši svatou koncebrovalo dalších několik desítek kněží.

V úvodu bohoslužby otec biskup řekl, že dnešní den -

"Jsem připraven," říká jáhen před svým biskupem

Okamžik udělení svátosti kněžství - vkládání biskupových rukou

Povýšení Svatého Kříže - má s událostí svěcení jistou spojitost. Cesta kněze v naší diecézi je vždy také cestou kříže.

Dále v homilii hovořil o poslání kněze: „Kněz je poslán ne, aby světl soudil, ale aby skrze jeho ruce a celého člověka, kterého dává k dispozici Kristu, byl svět spasen. Každý

člověk - i kněz - je slabý. Jeho povolání je možné právě jen díky Kristovu kříži.“ V závěru své promluvy otec biskup vyzval k prosbám za svěcence, který je ochoten následovat Krista v „kamenolomu Páně“, jak kdysi naši diecézi nazval biskup kardinál Trochta.

Při vyzvání svatých svěcenec na znamení pokory leží tváří k zemi

Všem manželům a rodičům naší diecéze!

Chcete se zase sejit se svými přáteli a známými?

Chcete prožít aspoň jednu sobotu před Boží tváří v zamyšlení nad svým manželstvím a rodinou? Chcete zase obnovit svůj manželský život?

Přijďte tedy, prosíme,

v sobotu dne 9. listopadu 1996 do Litoměřic na

diecézní setkání manželů a rodičů

Hlavní náplní celého dne budou slova P. Bernarda Říského OFM, který má velké zkušenosti v pastoraaci manželů a rodičů.

Prosíme zároveň vaše babičky a dědečky nebo známé, aby si na den vzali na starosti vaše děti, abyste mohli prožít opravdu klidný den. Účast vašich dětí není tentokrát možná.

Setkání začíná v 9,30 v městském divadle K. H. Máchy v Litoměřicích. Konec bude podle situace asi v 17,00 hodin. Jídlo z vlastních zdrojů, čaj bude zajištěn, pravděpodobně i bufet v divadle.

Při setkání bude možnost zakoupit si současnou křesťanskou literaturu nebo kazety.

Na setkání můžete získat i další informace o letních Manželských setkáních, tak jak jste o nich četli v naší Zdislavě. Vyměníme si zkušenosti a potěšíme se navzájem.

Centrum pro rodinu Liberec

PLACENÁ INZERCE

Vlastníte cenné papíry? A co dál...?

V České republice je pravděpodobně jen velmi málo občanů, kteří se dosud při nějaké příležitosti nesetkali s pojmem „cenný papír“. Pro mnohé z nich však slova akcie, obligace, dluhopisy, podílové listy, depozitní certifikáty, směnky a mnoho jiných odborných termínů představují cosi záhadného bez konkrétního významu. V naší republice proběhly od r. 1990 dvě vlny kupónové privatizace, které rozdělily majetek státu v hodnotě mnoha miliard korun nejen mezi soukromé společnosti, ale i mezi statisíce drobných investorů, kteří se privatizace zúčastnili sami nebo prostřednictvím investičních fondů. Úspěšnost drobných akcionářů posuzovaná podle výše finanční částky získané za prodej akcií je velmi rozdílná. Mnozí však s prodejem vyčkávají, ať už cílevědomě s tím, že cena jejich akcií jednou závratně stoupne, nebo proto, že prostě nemají představu, jakým způsobem je možno s cennými papíry nakládat.

Pro tento případ jsou zde připraveny odborní pracovníci v bankách, kteří každému držiteli cenných papírů nebo případnému zájemci o operace na ka-

pitálovém trhu ochotně poradí, jak v daném konkrétním případě postupovat. Investiční a Poštovní banka a. s. (IPB) má jako jeden ze zakladatelů českého kapitálového trhu a Burzy cenných papírů Praha a. s. v této oblasti velmi bohaté zkušenosti, které zhodnocuje v nabídce kvalitních služeb poskytovaných firmám i široké veřejnosti.

Klienty nejvíce vyhledávanou a využívanou službou je zprostředkování obchodů s cennými papíry na Burze cenných papírů Praha a. s. IPB jako člen Burzy cenných papírů Praha a. s. obstará po uzavření komisionářské smlouvy nákupy a prodeje cenných papírů včetně operací s tím spojených (např. služby ve Středisku cenných papírů Praha). Díky propracovanému a vysoce spolehlivému

mu výpočetnímu systému je možné pokyny k operacím s CP podávat například i telefonicky ještě v ranních hodinách v den konání burzovní seance nebo využít možnosti dodatečných

„poledních“ objednávek při pevné ceně.

Pro zabezpečení komplexní nabídky služeb umožňují vybrané pobočky IPB (např. oblastní pobočka v Liberci) i zprostředkování obchodů s cennými papíry prostřednictvím RM - Systému. Zpřístupnění dvou oficiálních kapitálových trhů na jednom obchodním místě

přináší klientům vyšší operativnost při uzavírání obchodů, komfort obsluhy a v neposlední řadě i nevidané možnosti při takových operacích s cennými papíry, kdy nejvýznamnějším faktorem je čas. Pro klienty je jistě příznivým faktem i skutečnost, že IPB si za zprostředkování prodeje nebo

nákupu cenných papírů účtuje nižší poplatky než samotný RM Systém.

Různé formy cenných papírů jsou velmi starým vynálezem. Jen málokdo si však uvědomuje, jaké možnosti za sebou skrývá kousek barevně potištěného papíru nebo jednoduchý záznam v počítači ve Středisku cenných papírů. V podmínkách české ekonomiky se jejich plnohodnotné využití teprve rozvíjí. Postupem času se stávají nejen nástrojem k získání finančních prostředků z různých spekulativních obchodních operací, ale i prostředkem k ukládání volných peněz, které se při vhodném výběru druhu cenného papíru zhodnocují vyplácenými dividendami, růstem kurzu papíru na trhu nebo v případě různých typů dluhopisů pevně stanoveným úrokem.

Máte po přečtení těchto stručných informací stále dojem, že cenné papíry nejsou nic pro vás? Nespoléhejte na svůj dojem a navštivte některou z nejbližších poboček IPB. Naši pracovníci jsou zde pro vás.

Ing. Ivo Tesař
oblastní pobočka IPB Liberec

IPB

Rozhovor s opatem cisterciáckého kláštera v Oseku Bernhardem Thebesem

Jakým způsobem jste se dostal do Oseka?

Setkal jsem se kdysi v Německu s jedním českým emigrantem, který byl mnichem v cisterciáckém klášteře ve Vyšším Brodě. Svým vyprávěním mě tak nadchl, že jsem se stal cisterciákem. Když jsem před čtyřiceti lety vstupoval v Německu do noviciátu, již tehdy jsem byl přijímán pro klášter ve Vyšším Brodě nebo v Oseku. Později byl v Porýní založen přípravný klášter pro východní Evropu, aby po pádu totalitního režimu bylo vše připraveno. Pro příchod do Čech bylo připraveno ještě dalších 12 mnichů, kteří jej zvolili v roce 1989 oseckým opatem. Z různých důvodů se mnou však do Čech nepřišel ani jeden z nich. Přišel jsem sice sám, ale sám tady nejsem. Je tady Pán

Ježíš Kristus a jenom proto tady mohu žít, že mne posiluje Kristus. Věřím tomu, že náš Pán tady chce vybudovat nové místo evangelizace a křesťanského života. Jsem o tom pevně přesvědčen, ale jde to velmi pomalu. Každý se mne stále ptá, s kolika lidmi zde pracuji, kolik nás je. Ale ten počet není rozhodující. My jsme tady už začali - tedy Ježíš Kristus v nás, spolu s Marií, která je v cisterciáckém řádu velmi uctívána. A tak jsem se sem dostal.

Když už jste o tom hovořil, kolik bratří či spolupracovníků tady v současné době máte?

Pro svět je to asi velmi zajímavé, kolik nás tu je. Ale ne před Bohem. Pro Boha je důležité, jestli jsou tady dva nebo tři pohromadě, kteří sem při-

jdou ve jménu Božím a nenechá se ničím zmýlit a žádným utrpením odradit. To rozhoduje.

Ale tedy k těm konkrétním počtům. Já sám mám věčné sliby. Jeden kněz zde má jednoduché sliby a v dohledné době bude skládat věčné. To je pater Benedikt - český kněz. A pak je tu jeden novic, pater Štefan, který tu nemohl trávit noviciát, který trvá rok, a musel do jednoho rakouského kláštera. Jsou tu také dva kandidáti, kteří mají zájem o vstup do kláštera. Těchto 3 - 5 lidí tvoří takový střed, na kterém závisí celý klášter. Je to velmi slabá skupina. Ale to je naše štěstí, že jsme tak slabí, protože můžeme spoléhat jenom na Boha. Nic neočekáváme od lidí, kteří jsou okolo, ale všechno od Boha. Jak říká svatý Pavel - mohu se vychloubat svou slabostí, aby se tím spíše na mne mohla ukázat síla Boží. Jinak by to nešlo. Z lidských sil by se tady nedalo nic dělat. Je tady tolik úkolů, tolik lidí, tolik práce, že vlastními silami by tu člověk nic nepořídil.

Na co především se soustředíte ve své činnosti zde v Oseku?

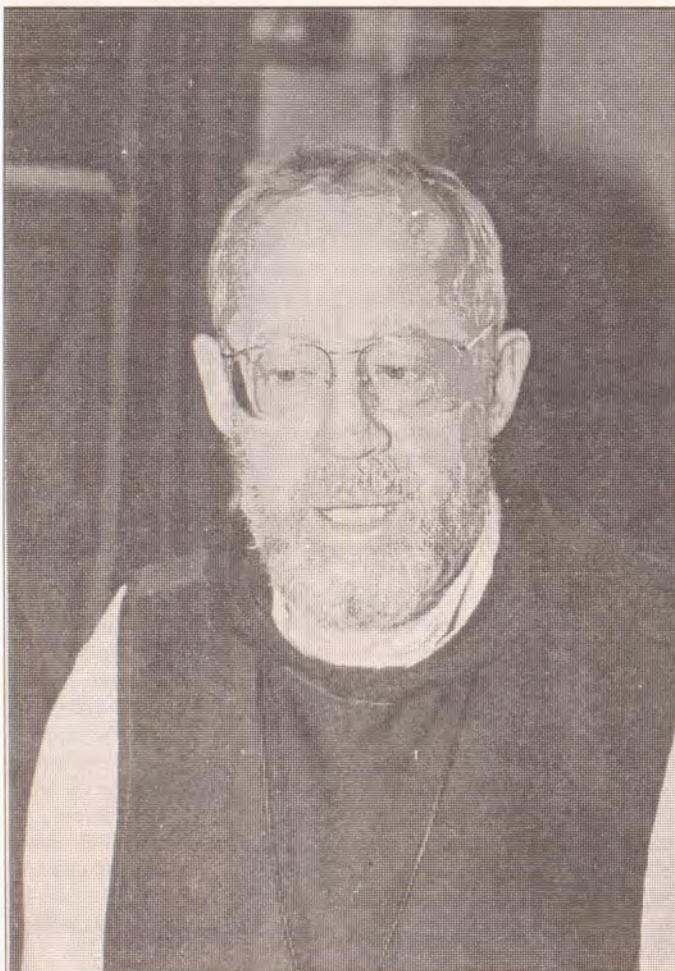
Nejdřív stavím na Ježíši Kristu. Pak ještě jednou. A ještě jednou. A znovu. Celé moje myšlení je soustředěno na Ježíše Krista. Musíte uznat tento základ, to ostatní přijde. On mi ukáže, co mám dělat. Jsem cisterciák, ptám se tedy, co vlastně ti první cisterciáci před 900 lety chtěli. A to chci také - sloužit Bohu ve dne i v noci, zůstat ve stálé modlitbě a stále rozjímat a uvažovat o Božích milostech a Božích darech. To je tedy hlavní náplní cisterciáků - žít oddělení od světa a hlavně se věnovat modlitbě. Z kontemplace vychází další konání. Poznal

jsem další věc - když tu nemám mnichy, potřebuji laiky. Kolem té malé skupiny mnichů jsou tzv. obláti. Ti skládají sliby po roční zkušební době. Slibují, že budou sloužit Bohu a pomáhat klášteru.

Je to tedy něco jako terciáři?

Ano. Cisterciáci tento třetí řád neměli, benediktini však ano. Tak jsem jej zavedl i u cisterciáků. Těchto oblátů je zde už téměř padesát a devět noviců - těch, kteří jsou v přípravě. To bylo tedy takové vnuknutí, které mi Kristus dal. Tady v klášteře není klid, stále sem někdo přichází. Normální je, že tu jsou tři návštěvy současně. Proto je dobře, že jsou tu obláti, kteří mi pomáhají. Také většina těch, kteří jsou přímo v klášteře zaměstnání, jsou obláti. Pravidelně jednou měsíčně se setkáváme.

Největším okruhem lidí kolem kláštera je Spolek přátel kláštera v Oseku, který vede dr. Krutský. Má asi 400 členů, zhruba polovina je z Čech, polovina ze zahraničí - nejen z Německa, ale i ostatních evropských států. Ti pomáhají klášteru především finančně, ale i duchovně. Tento spolek se schází dvakrát ročně. Jeho důležitost tkví v tom, že přesahuje hranice okresu i státu a více se v něm projevuje univerzalita církve. Dám konkrétní příklad. Jeden profesor z Turína v Itálii nám daroval dům tady blízko v horách. Stojí tam malý kostel, který by sám o sobě neměl význam. Chtěl jsem, aby v domě, který blízko něj stojí, mohlo vzniknout exerciční centrum. A on nám ten dům koupil. Takových příkladů bych mohl uvést mnoho. Děje se tady zázrak za zázrakem - co všechno už se podařilo za těch pět let na obno-

klad. Jeden profesor z Turína v Itálii nám daroval dům tady blízko v horách. Stojí tam malý kostel, který by sám o sobě neměl význam. Chtěl jsem, aby v domě, který blízko něj stojí, mohlo vzniknout exerciční centrum. A on nám ten dům koupil. Takových pří-

s chlapani žijí celý den. Musí být tedy zachován prostor pro modlitbu. Proto bezdomovce a sociálně slabé, kteří zde žijí, vedou laici. Nyní máme šanci získat sociální pedagogy ze salesiánské školy Jabok v Praze.

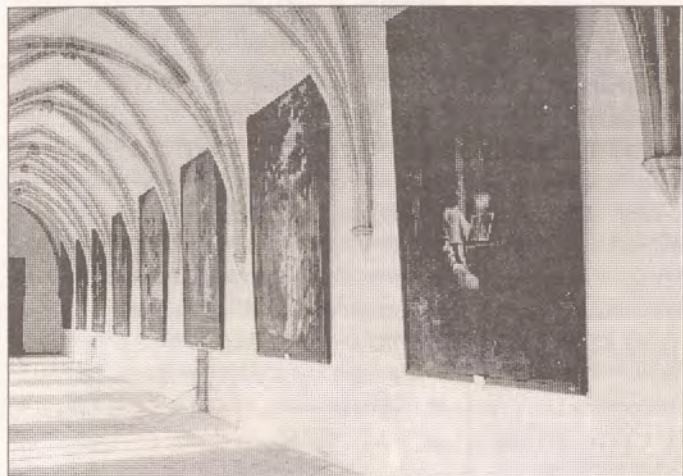
ná část klášterní budovy. Je tu i přesto ještě mnoho volného místa.

Počítáte tedy ještě s rozšířením sociální činnosti?

Když dostaneme slíbené sociální pracovníky, můžeme počet ubytovaných ještě rozšířit.

Děkuji za rozhovor.

Ptal se Luboš Růta, rozhovor tlumočil dr. Norbert Krutský.

Křížová chodba kláštera v Oseku

kladů bych mohl uvést mnoho. Děje se tady zázrak za zázrakem - co všechno už se podařilo za těch pět let na obnově kláštera udělat.

V klášteře bydlí také skupina bezdomovců a sociálně slabých lidí - jak jste se k této činnosti dostali a počítáte s ní i do budoucna?

Všechno přichází od Ježíše Krista. A co chtěl Ježíš? Šířit evangelium, aby všichni byli spaseni a pomáhal chudým. Jestliže rozjímám o Ježíšovi, je samozřejmé, že budu pomáhat chudým, kteří přijdou ke vchodu. Samozřejmě, mohu pomáhat jen do té míry, dokud tu mám prostor a možnosti. Nemohu všechno - to může jen Bůh. Ale skupina lidí tady může bydlet. Kdybych vzal všechny, kteří se tu ptali na bydlení, byl by klášter už přeplněný. To ale není náš první úkol - nejsme žádný sociální ústav. Jsme klášter, kde hlavní úkol je duchovní - žít v kontemplaci. Cisterciáci nejsou řád jako salesiáni, kteří

Jak zde vypadá spolupráce s městem například v souvislosti s oslavou 800. výročí založení kláštera?

Městský úřad nám pomáhá po celý rok a také se podílejí na oslavách. Zpočátku zde kontakty nebyly, ale v současnosti je spolupráce velmi dobrá. Když zde nedávno byl kardinál Meisner z Kolína nad Rýnem, byl potěšen dobrou spoluprací mezi městem a klášteřem.

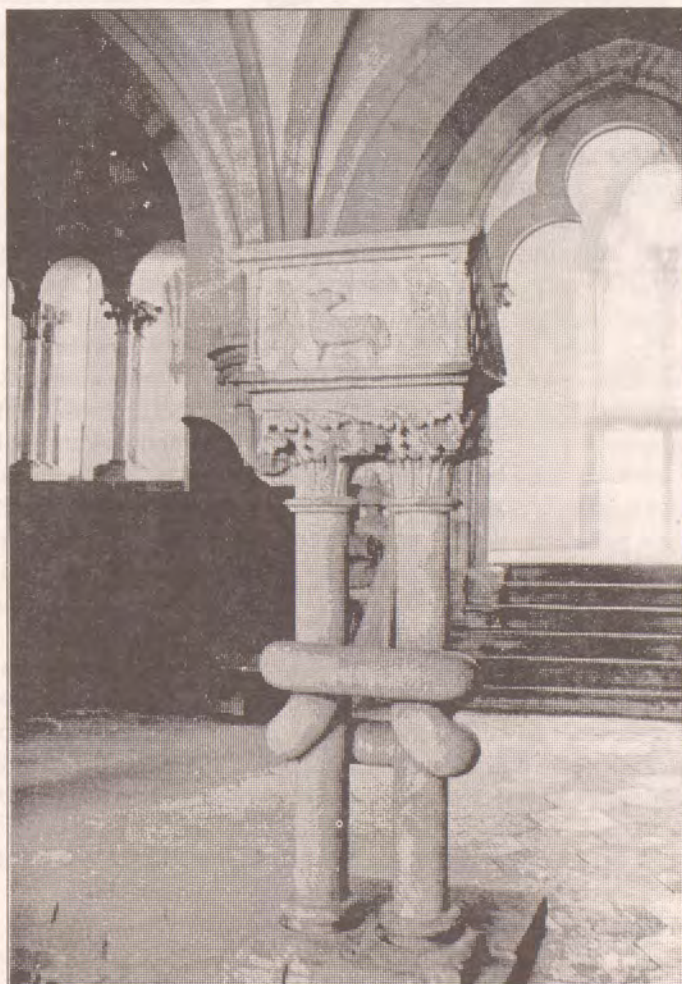
K jakým účelům by kromě života mnichů a ubytování bezdomovců měl klášter sloužit?

Měl by to být také takový dům pro mezinárodní setkávání. Zatím se zde setkávají především o prázdninách - skupiny mládeže. Tato setkání jsou zatím spíše pracovní. Mají stany na zahradě a pomáhají s opravami budov kláštera.

Také bych rád tady v klášteře podporoval setkávání a smíření Čechů a Němců. Pro tyto účely by měla zůstat vol-

Klášter v současné době prochází rozsáhlou rekonstrukcí

Kapitulní síň kláštera

Bible pro Arménii

Arménie je malá země s bohatou křesťanskou kulturou. Leží uprostřed vysokých hor Malého Kavkazu. Celému úrodnému údolí kolem Jerevanu dominuje překrásná biblická hora Ararat (5197 m), která je ovšem za hraniční řekou, na dnešním území Turecka.

V zahraničních biblických společnostech se už ví, že Česká biblická společnost vyhláší Dny Bible a že křesťané z naší země přispívají na šíření Bible i v jiných zemích. Minulý rok mě na jedné konferenci oslovil kolega z Libanonu, původem Armén. Stará se o nedávno založenou biblickou společnost v Arménii. Pozval mě do Jerevanu na slavnosti otevření biblického centra. Přirozeně s představou, že svoji pozornost při letošních dnech Bible zaměříme na pomoc právě této zemi.

Arménie byla po dobu sedmdesáti let ekonomicky vázaná na bývalý Sovětský svaz. Politická svoboda, kterou země dostala před několika lety, zdaleka neznamená hospodářský rozkvet. V současné době minimálně každý druhý Arménec v produktivním věku je nezaměstnaný. Říkají tomu „plošná nezaměstnanost“. S tím přirozeně souvisí značná chudoba. Některé obchody v Jerevanu jsou zavřené, protože nemají co prodávat. Většina zboží se prodává na ulicích ve stáncích. I benzín a naftu je možné dostat převážně z pojezdých cisteren, které také stojí podél silnic. Na ulicích lidé prodávají cokoli, třeba i obnošené boty či starší porcelánové nádoby.

Před osmi lety postihlo severní část Arménie velké zemětřesení, při kterém zemřelo přibližně 120 tisíc lidí, velké množství vyšších budov dodnes stojí v troskách. Lidé tam bydlí jen v přízemních domech a různě sestavených skrovných příbytcích. Když jsme s několika kolegy procházeli kolem zbořeného kostela, pokusili jsme se navázat kontakt se dvěma kloučky předškolního věku, kteří si hráli před dřevěným domkem. Náš průvodce požádal jejich maminku, jestli by nás nepustila dovnitř. Ochetně souhlasila. Překvapilo nás, že na tak malém prostoru může žít čtyřčlenná rodina. Ale ještě víc nás potěšilo, že jsme na poličkách viděli dětskou Bibli a zpěvníky. Když maminka začala s Bible číst, dříve ostýchaví kloučci živě komentovali to, co slyšeli a my jsme jim vůbec nevadili.

U dalšího domku jsem potkal starší

ženu s vnučkou. Řekla mi, že z celé rodiny zůstaly samy dvě. Během zemětřesení přišla o manžela, její vnučka o rodiče i sourozence. Takových neúplných rodin tam žije mnoho. Navíc, po nedávno ukončené válce o Náhorní Karabach zůstalo také hodně opuštěných vdov a sirotků.

Před třemi lety zakoupila jedna evangelická církev na okraji Jerevanu prázdnou školu a zřídili v ní sirotčinec. Přijali tam 14 kluků z ulice. Ředitel sirotčince nám vyprávěl, jak byly začátky těžké. Kluci kradli, lhali a rozbili kdeco. Dnes se tam tísni 120 dětí ve věku od 6 do 16 let. Po třech letech křesťanské výchovy a modliteb jsme se mezi nimi cítili jako v pěkné, velké křesťanské rodině. U postelí jsme našli dětské Bible a bylo znát, že je často berou do rukou.

Arméni dodnes žijí z bohaté tradice své křesťanské historie. Už v roce 301 zde byl ustaven první křesťanský stát na světě. Je to zvláštní zážitek vejít do kamenného románského kostelíka ze 7. století, který se od té doby neměnil a dodnes se v něm scházejí křesťané k modlitbám a oslavám Boha, jak tomu bylo v průběhu celých století. Církev tu žije i dnes a navzdory všem útrapám prodělává duchovní obnovu. Mnozí lidé po období tvrdého ateismu znovu hledají hlubší smysl svého života a nalézají ho ve víře, kterou přibližují svatá Písma.

Česká biblická společnost zve i letos všechny církve, aby ve svých sborech organizovaly Dny Bible a myslely na lidi v Arménii ve svých přímluvných modlitbách a také finančními příspěvky. Výtěžek letošní sbírky věnujeme na výtisk nové arménské dětské ilustrované Bible. Při své dubnové návštěvě Arménské biblické společnosti jsem už viděl, jak pracují na jejích korekturách. Bez pomoci ze zahraničí by sami na její výtisk nestačili. Prodejní ceny Biblí jsou tam silně dotované.

Své příspěvky na Arménii můžete zasílat buď přímo složenkou na adresu: Česká biblická společnost, Soukenická 15, 110 00 Praha 1, do zprávy pro příjemce napište ARMÉNIE, nebo převodem na náš účet u Komerční banky v Praze, č. ú. 743040-011/0100, var. symbol 400.

Jiří Lukl

Milí farníci,

dovolte, abych Vás tímto způsobem, i když poněkud nekonvenčním, oslovil. Nenapadá mne totiž jiná možnost. Farní časopis nemáme, a kdybych podobný text pověsil na nástěnku v předstíni kostela, mohli byste si myslet, že ji tam pověsil Váš duchovní správce z důvodů mrzkých a nízkých.

Jde mi o následující věc:

Zdalipak jste si všimli, jak často se z úst Vašeho duchovního pastýře ozývá, že tato mše svatá byla obětována za farníky nebo za naše farní společenství?

Jsou v naší zemi farnosti, třeba v Praze, kde můžete „dát na mši“ sotva jednou do měsíce, kde mají - tržně řečeno - vyprodáno.

Ale jsou také jiné farnosti - ty chudší, kde kněz slouží „na dobrý úmysl“, aniž by se přiznal, že už skoro ani neví, co to je intence, že už ho nikdo o mši svatou neprosí.

Když půjdete k advokátovi, „vypláznete“ dvě stovky hned jak vejdete. A nikdo se nad tím nepozastaví. Je to prostě samozřejmé.

Platy kněží byly sice po sametové revoluci zvýšeny, takže jsou vyšší než plat uklízeček, ale rozhodně nedosahují dejme tomu platu kopáče.

A tak Vás prosím, abyste dříve, než budete kritickým pohledem zkoumat Vašeho stárnoucího a poněkud ošuntělého duchovního správce, zkoumali nejdříve sebe.

Schválně si zkuste vzpomenout, kdy jste jej napolsedy požádali, aby provázal svou modlitbou něco, co ve Vašem životě má nějaký význam. O Vašich zemřelých nemluvě.

Doufám, že tuto moji poznámku přijmete s pochopením.

T. J.

Mše svatá

Bohoslužba slova

Článek v minulém čísle se týkal vstupních obřadů. Nyní se v našem přehledu stavby mše sv. dostáváme k první velké části, k bohoslužbě slova. Už název napovídá, že během jejích tří částí máme možnost poslouchat Boží slovo.

První částí bohoslužby slova je 1. čtení. Bývá většinou ze Starého zákona, o nedělich doby velikonoční ze Skutků apoštolů. O nedělich a svátcích se vybírá tak, aby tvořilo s druhým čtením a evangeliem celek.

Následuje mezizpěv - tzv. responsoriální žalm, který navazuje svým obsahem na 1. čtení. Zpěvák - žalmista - zpívá nebo jen přednáší verše žalmu, lid zpívá odpověď.

Druhé čtení je o nedělich a slavnostech - je to úryvek z některého listu apoštolů, v době velikonoční pak ze Zjevení sv. Jana. Obě čtení se zakončí slovy: „Slyšeli jsme slovo Boží.“

A lid odpovídá: „Bohu díky.“

Mezi druhé čtení a zpěv před evangeliem se vkládá na Zmrtvýchvstání Páně a Soslání Ducha sv. povinně sekvence, na svátek Těla a Krve Páně a Panny Marie bolestné, uznali kněz za vhodné. Text sekvencí najdeme v lekcionáři.

Následuje zpěv před evangeliem a evangeliem. Je-li to možné, měl by evangelium číst někdo jiný než ten, kdo bohoslužbu vede (celebrant), tedy jáhen nebo koncelebrující kněz. Na většině mší však není jáhen ani koncelebrující kněz přítomen, a tak čte evangelium celebrant. Ten, kdo evangelium předčítá, se připraví krátkou modlitbou nebo přijetím požehnání (jáhen). Během jeho přechodu k ambonu se zpívá zpěv před evangeliem. Ministranti i věřící až do této části bohoslužby slova seděli. Při slovech: „Pán s vámi!“ si stoupnou, aby vyjádřili svoji úctu k evangeliu.

Další část bohoslužby slova - homilie - slouží k rozvedení a prohloubení myšlenek, které jsme slyšeli v jednom ze čtení nebo evangeliu. O nedělich je závazná, v ostatních dnech se doporučuje.

Vyznání víry - credo - je odpověď na slyšené slovo Boží. Říká se každou neděli a o jiných slavnostech a také se může používat při významnějších příležitostech. Toto vyznání víry se nazývá nicejsko-cařihradské. Poslední částí bohoslužby slova jsou přímluvy.

Ministranti většinu bohoslužby slova sedí, pouze při evangeliu, vyznání víry a přímluvách stojí.

Ministrantské služby - služba ceroferářů

Dvojice ministrantů - ceroferářů má během mše „pouze“ jeden úkol. Přisluhují při svícení všude, kde je potřeba. To znamená, že:

- Nesou svíce v průvodu na začátku mše svaté. Když přijde průvod k oltáři a ostatní ministranti ho zdraví pokleknutím, ceroferáři stojí. Potom umístí svíce na vhodné místo - např. abak.

- Když kněz nasypává před evangeliem kadidlo do kadidelnice, postaví se každý po jedné straně kněze a poté ho doprovázejí k ambonu. U ambonu se oba ceroferáři rozezpoují, stojí po jeho boku proti sobě během celého evangelia. Po něm se odeberou na svá místa.

- Při svatém přijímání stojí se svícemi v blízkosti podávajícího tak, aby byli symetricky proti sobě.

- Po skončení mše svaté, po společné počtě oltáře, kdy nepoklekají, se odebírají v čele vedle kříže do sakristie.

A na konec ještě jedna připomínka - ministranti - ceroferáři nikdy se svíčkou neklekají.

Malý slovník liturgických pojmů

Dalmatika - svrchní liturgické roucho jáhna

Diakon - jáhen

Direktář - liturgický kalendář s přesným označením slavností, svátků a památek s pokyny pro liturgii

Epištola - apoštolský list

Evangeliář - liturgická kniha s texty evangelií, které se čtou při bohoslužbách

Generální vikář - pomocník a zástupce sídelního biskupa

Zkus odpovědět

1. Která tři evangelia nazýváme synoptická (souhledná)?

a) Mt, Mk, L

b) Mt, L, J

c) Mt, Mk, J

2. Jak se jmenuje poslední neděle liturgického roku?

a) 33. neděle v mezidobí

b) Povýšení sv. Kříže

c) Ježíše Krista Krále

3. Kdo je tzv. apoštol národů?

a) sv. Petr

b) sv. Pavel

c) sv. Cyril a Metoděj

(Řešení: 1a, 2c, 3b)

Listárna aneb dopisy v koši nekončí

Názory otiskované v této rubrice se nemusí shodovat se stanovisky redakce.

Tak nevím ...

Dovolte, abych si dneska posvítil na úplný nešvar, který volá po nápravě.

Představte si běžný kostel v Čechách, někde v malém městě nebo na vesnici. Bohoslužba začne, varhany hrají, kněz přijde k oltáři - a kolem oltáře prázdné. Zato v poslední lavici je plno a lidé se tísní u vchodu. Kněz se modlí, káže, namáhá hlasivky - ale vypadá to, jako by se věřící báli, že je kněz chce postřílet, protože se mačkají až vzadu u vchodu, zatímco přední lavice jsou poloprázdné.

Domnívám se, že si spousta věřících vztahuje na sebe v tom nejhorším slova smyslu ono známé podobenství o hostině, a z falešné skromnosti se všichni mačkají v poslední lavici, jako by čekali, že je někdo vezme za ruku a posadí do čela.

Starší z nás si jistě pamatují, jak jezdili v pražských tramvajích ještě průvodčí, kteří hlasitě vyvolávali - „Postupujte dále do vozu!“

A tak bych Vás chtěl požádat, až půjdete příští neděli do kostela, nemačkejte se laskavě u vchodu. Postupte dále a zaujměte místo pokud možno blízko oltáře. Ať není kněz sám a nemá pocit, že se bojíte. Chceme přece prožít spolu s knězem naplno setkání s Kristem u jeho Večeře, na kterou nás zve.

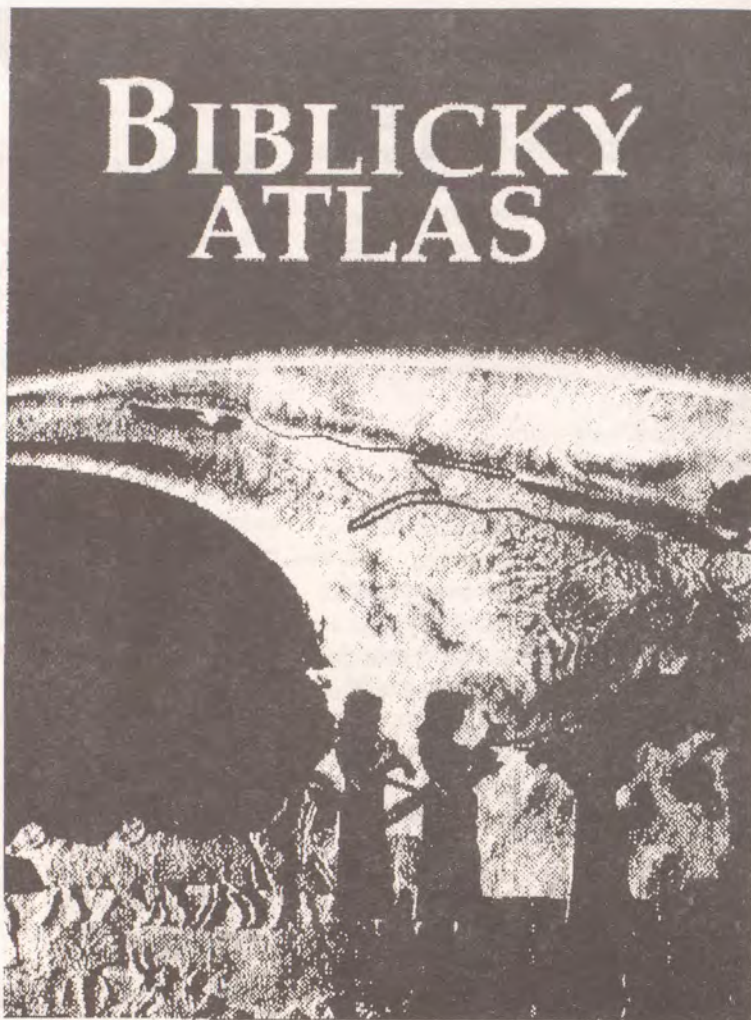
Za starých časů se poslední lavice ve školní třídě říkalo oslovská a sedět v ní byla největší hanba.

Bohoslužba není žádná schůze ROH, z níž bychom chtěli utíkat, a hořet v kostele pravděpodobně taky nebude. Domnívám se proto, že by mělo být otázkou naší cti a kázně, abychom skoncovali se schováváním za sloupy a pod kůrem.

J.T.

Biblický atlas, překlad z anglického originálu „The Conscise Atlas of The Bible“ je dílem, které u nás svým obsahem a rozsahem dosud nebylo publikováno. Tento atlas zahrnuje svět kolem Středozemního moře. Blízký východ a jihozápadní Asii, tak jak se objevuje v biblickém podání v průběhu několika tisíciletí. Je zpracován na základě nejnovějších archeologicko-historických výzkumů. Je nesporně kulturní hodnotou o zemi zrodu křesťanské civilizace. Atlas v anglickém orig. redigoval profesor James B. Pritchard, jeden z nejvýznamnějších archeologů a náboženských historiků, který získal pro tuto práci mezinárodní tým padesáti archeologů, jazykovědců, historiků a teologů, což dává publikaci značnou míru autority. Biblický atlas umísťuje celé biblické dějiny do jejich geografického kontextu, od nejstarších zmínek o lidech usídlených v Palestině až po vznik křesťanské církve. Bohatě ilustrovaný, s více než 250 mapami a mnoha barevnými fotografiemi.

Biblický atlas - průvodce neznámější knihou na světě

- Počátek • Zrod Izraele • Od Genese po Exodus • Osídlení Kanaanu • Království Saulovo a Davidovo • Doba Šalamounova • Rozdělené království - Izrael • Rozdělené království Judsko • Judsko pod Babylonskou nadvládou • Perské období • Období helenismu • Palestina pod římskou nadvládou • Římský svět •

Biblický atlas **SOUTĚŽ**

- slovosatelny kupón - hodnotné ceny

Pro ty, kteří zakoupí tento Biblický atlas, vyhlašujeme soutěž dotovanou hodnotnými cenami:

1. až 3. cena - letecké zájezdy do Svaté země, vždy pro jednu osobu na 7 dní
4. až 10. cena - videokazety „setkání s Biblií“
11. až 20. cena - Bible v českém ekumenickém překladu

Předmětem slosování bude slovosatelny kupón odstřižený z přebalu publikace Biblický atlas. Na rub kupónu napište své jméno, adresu a zašlete do 30. 6. 1997 na adresu společnosti.

Slosování proběhne za účasti notáře a výherci budou informováni jednak písemně do 30. 7. 1997 a také v Katolickém a Evangelickém týdeníku.

Závazná objednávka

Přihlašuji se k odběru knihy Biblický atlas, současně odesílám zálohu 200,- Kč (uvedte prosím na zadní stranu složky - zpráva pro příjemce: Biblický atlas).

Po zaslání zálohy budete mít slevu 20% z prodejní ceny a záloha Vám bude odečtena.

Po vydání ve IV. čtvrtletí 1996 Vám bude tato kniha odeslána na dobírku, nebo si ji můžete vyzvednout osobně v naší prodejně v Praze 1, Soukenická č. 15.

Předpokládaná prodejní cena bude 1.280,- Kč.

Nabídka za sníženou cenu platí do 30. 11. 1996

Jméno, příjmení.....tel.....

Ulice, číslo.....PSC, místo.....

Vyplněnou objednávku zašlete na adresu:

Česká biblická společnost

Soukenická 15, 110 00 Praha 1, tel. 02/231 64 62 fax 02/231 72 06

.....
Datum a podpis